„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiac 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 63. Piątek 15. Marca 1867. Rok wydania 57.

Prenumerata na Gazetę Lwowską wraz z Dodatkiem urzędowym

od 1. kwietnia do 30. czerwca 1867

Dla miejscowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 15. marca. Z wiarogodnego źródła zapewniają, że w ostatnich czasach nastąpiło bardzo znaczne zbliżenie między Austryą a Francyą w sprawach wschodnich.

Buda, 14. marca. Dziś przed południem złożyli ministrowie węgierscy przysięgę w ręce Cesarza. Najjaśniejszy Pan odpowiadając na przemowę arcybiskupa Bartakovicsa rzekł: Naród węgierski będzie miał we Mnie najwierniejszego stróża terytoryalnej całości królestwa węgierskiego i jego wolności konstytucyjnej.

Berlin, 14. marca. Duńscy i polscy deputowani parlamentu północno-niemieckiego założą protest przy specyalnej debacie nad art. I. konstytucyi (o terytoryum związku).

Kopenhaga, 14. marca. Król i Królowa odjeżdżają dziś wieczór; Król do Ballensteit, gdzie umarła jego matka, Królowa prosto do Londynu.

Tryest, 14. marca. „Gazeta Tryesteńska“ donosi, że sie stan Cesarzowej Charlotte pogorszył.

Część nieurzędowa.

Dowiadujemy się z najpewniejszego źródła, że Najjaśn. Pan odroczył zebranie się Rady państwa.

O przybyciu Jego Cesarskiej Mości do Pesztu, zamieszczamy z „Pester-Correspondenz“ ustęp następujący:

„O godzinie 2. minut 41. przybył pociąg osobny, Jego Cesarską Mość wiozący (lokomotywa „Nera“) i zatrzymał się nagle wśród okrzyków radości wszystkich przytomnych osób. Widok Jego Cesarskiej Mości wywołał huczne „Elien“, które publiczność za dworcem kolei żelaznej czekająca, z zapałem powtórzyła.

Jego Cesarska Mość, w uniformie pułkownika huzarów węgierskich wstąpił na peron dworca witając wszystkich uprzejmie, i po chwilowem uciszeniu się ogromnych okrzyków „Elien“, przyjęty został przez nadburmistrza Rottenbillera przemową następującą:

Wasza Cesarsko-Królewska apostolska Mość!

Najłaskawszy Panie nasz!

Wasza c. k. Apost. Mość przywracając ojczyznie naszej prawa jej konstytucyjne, wypełniłeś tem samem nie tylko najgorętsze życzenia narodu, lecz nadałeś zarazem Węgrom możność spełnienia ważnego ich zadania; Węgry więc będą ozdobą tronu i stróżem jego potęgi i świetności. Wzniosły ten czyn monarszy będzie miał rezultaty pełne chwały, i imię Waszej Ces. Mości w dziejach uwieczni. Jeżeli zaś pobyt Waszej Ces. Mości wśród wiernych Ci Węgrów zawsze wielki zapał wzniecał, to dziś zapał ten będzie tysiąckrotnie większy, Wasza Ces. Mość występuje bowiem jako zbawca wiernego narodu (huczne Elien) dla wzięcia udziału w jego radości. Wzniosłych uczuć ludności Budy i Pesztu, niezłomnej ich wierności i przywiązania, nie mogę lepiej wyrazić, jak doświadczonem słowem przodków naszych „życie i majątek za Króla naszego“ (Elien), i życzeniem, żeby ukochany Król nasz, szczęśliwie i pełen chwały długo, bardzo długo żyć mógł.“

Odpowiedź cesarską telegram już podał do powszechnej wiadomości.

Jego Ces. Mość witając uprzejmie wszystkich, postąpił następnie ku przedsionkowi, kazał defilować kompanii honorowej przed dworcem ustawionej, i wsiadł do otwartego galowego powozu dworskiego. Po lewej stronie Jego Ces. Mości siedział hr. Juliusz Andrassy.

Pochód z trudnością przecisnąć się mógł przez zebrane masy ludzi i przy nieskończonych okrzykach Elien do zamku w Budzie przybyć mógł.

W poniedziałek toczyły się dalej w parlamencie północno-niemieckim rozprawy nad projektem konstytucyi związkowej rozpoczęte w sobotę. Pierwszym z kolei mowcą był Dr. Koster, za projektem. Upatruje on w nim kompromis między koniecznością chwilowego położenia a lepszą, poprawniejszą przyszłością. To co jest możebnem, powinno być pożądanem. Właśnie Prusy potrzebują dla zbawienia Niemiec tej zbroi, którą zowią despotyzmem wojskowym. Jeżeli naród zjednoczony nie potrafi sobie potem zdobyć wolności, to naród choćby najwolniejszy, jeszcze nie zdobędzie jedności.

Lasker następny mowca, nie uważa się za przeciwnika projektu, lecz pragnie, aby Związek był związkiem a nie wcieleniem Niemiec do Prus. Stanowisko Niemiec północnych do południowych nie jest należycie określone. Głównym rdzeniem konstytucyi jest urządzenie militarne, brakuje zaś rozdziału między władzą wykonawczą i prawodawczą, tudzież odpowiedzialności ministrów, najważniejszej rękojmi konstytucyjnej. Zasada odpowiedzialności nie jest nigdzie w projekcie wypowiedzianą, a przeto nie można jej do pewnych zastósować osób. Nie masz w konstytucyi słusznego obliczenia ciężarów, jakie obywatel ponosić musi. Parlamentowi przyznano tylko gołe prawo ustawodawstwa, ale ani prawa interpelacyi, ani rękojmi publikowania obrad jego, słowem jest on bez opieki prawa. Budżet powierzony jest sejmom, ale skoro ogólna konstytucya niemiecka stanie się obowiązującą i skoro uchwalimy na gminę $2\frac{1}{3}$ tal. wydatków na wojsko, to o dochodach nie masz ani wzmianki.

Dr. Braun z Wiesbaden wzywa do rychłego i gotowego dzieła, aby z czemś pozytywnem stanąć w obec Niemiec południowych, i usunąć dualizm, jaki się zakrada po zniweczeniu przez Prusy pluralizmu. Naznaczają teraz linię Menu. Było takich granic więcej, a upadły; trzeba, aby i ta ostatnia upadła. Hr. Bismark podziękował Braunowi. Po Braunie mówił jeszcze Groote przeciw projektowi. Dalej nie sięgają sprawozdania posiedzenia, uzupełniamy je z telegramów:

Hr. Bismark oświadczył, iż przyjęcie projektu otwiera drogę ludowi niemieckiemu, a geniusz niemiecki dojdzie do celu. Teraz o to idzie, aby jak najmniejszą ilość ofiar można wydobyć od partykularyzmu. Pyta: kto ma odpowiedzialne ministeryum mianować? Prusy nie chciały medyatyzować, nie chciały użyć siły (?) przeciw książętom i ludowi; wierność traktatów względem Prus musi być podstawą, która dozwoli narodowi przyjmować ulepszenia. Sami konstytucyonaliści uznają potrzebę czasowej niezawisłości wojska związkowego od wotum parlamentu w stadium przechodniem. Zjednoczenie z Niemcami południowemi przygotowane. W kwestyach potęgi Niemiec, północ i południe trzymać będą razem. Minister nie mniema, aby sejmy chciały odrzucić dzieło przez parlament przyjęte, a kończy słowami: Pracujmy szybko; posadźmy Niemcy na siodle, będą już one umiały cwałować!

Münchhausen z Hanoweru bierze pochop z mowy Bismarka, aby wykazać postępowanie rządu pruskiego w Hanowerze, i domaga się instytucyi sądu związkowego i mniej licznych wojsk związkowych. Projekt musi wyć poprawiony; odrzucić go byłoby błędem.

Hr. Bismark usprawiedliwia rząd pruski przeciw powyższym zarzutom; a mianowicie odpiera zarzut zerwania zawieszenia broni pod Langensalza. Dwór w Marienburgu (królowej Hanowerskiej) był pokrywką intryg, którym musiano położyć tamę. Ubolewa on, że nienawiść Hanoweru zmusiła Prusy do zaboru; a minister taki byłby zdrajcą, coby ominął sposobność usunięcia dynastyi nieprzyjacielskiej. Nie wyzywajcie nas — zawołał — na tem polu nie moglibyście się z nami zmierzyć!

Na tem się zakończyło posiedzenie poniedziałkowe.

Z wyborów ściślejszych do parlamentu niemieckiego, przybył jeszcze p. Donimierski, tak iż obecnie zasiada 9ciu polskich deputowanych z Poznańskiego, a 3ch z Prus polskich.

„Journ. de St. Petersb.“ w Nrze 45. w artykule wstępnym pisze: „Wczoraj w ostatnich wiadomościach powtórzyliśmy telegram z Konstantynopola, podany w „Memorial diplomatique“, oznajmiający pod dn. 28. lutego zgodę pomiędzy Rosyą, Anglią i Francyą „w celu popierania na korzyść Kandyi kombinacyi bezwzględnej autonomii.“ Ta wiadomość ogłoszona w Paryżu w końcu poprzedniego tygodnia, dotąd nie została zaprzeczoną. „Memorial diplom.“ dodał, że Porta nie przyjęła udzielonych jej rad, lecz sądzi, „że zupełne porozumienie trzech mocarstw usuwa na bok wszelkie zawikłania.“ Można przynajmniej tego życzyć i spodziewać się. Wszelako, po co ukrywalibyśmy? mamy pewne wątpliwości co do usposobienia Porty. Nic nie okazywało, nawet w ostatnich dniach, aby w radzie Sułtana zaprzestano sądzić, że półśrodki będą skuteczne, i żadna wiadomość ze źródła otomańskiego nie wykazywała, aby w dywanie myślano o nadaniu Kandyi nawet względnej autonomii pod zarządem gubernatora chrześcianina. To jednak dziś nie mogłoby już być dostatecznem. Wyjaśnienia o obecnych usposobieniach Porty, tak względem Kandyi jak i ludności chrześcijańskich reszty państwa tureckiego, wszędzie oczekiwane są z niecierpliwością. W stanie podniesienia, w jakiem znajdują się tak zwani w Konstantynopolu niemuzułmanie i niezadowolnieni, nie tylko dzień stracony przedstawia każdy dzień opóźnienia w postanowieniach, których domaga się Europa. Kiedy wypadki spieszą się, pochłaniają przestrzeń; zapalona nić prochowa tak szybko gore, że wzrok zaledwie może zdążyć za płomieniem, i jeżeli dają się widzieć zbutwiałe gmachy, stojące jeszcze wieki, to zdarza się, iż od razu, kiedy jeden mur się zawali, przedstawia się oczom tylko kupa gruzów. Te prawdy roztropność nakazywałaby rozważyć. Nie rościmy sobie pretensyi do ich podejmowania; od dawna niewątpliwie przetłumaczone zostały na tureckie przez doświadczenie. Lecz są rzeczy, które zapominają się właśnie w chwili, kiedy wspomnienie ich byłoby najpożyteczniejsze. Czy Turcya jest pewną, iż potrafi utrzymać chwiejącą się swą władzę na wyspie Kandyi tak stale, aby nie runęła?“

Z Irlandyi mało jest telegraficznych doniesień, wszystkie zaś zgadzają się, iż powstanie zupełnie jest stłumione. W Dublinie i jego okolicy panuje zupełna spokojność i tylko ku południowi, gdzie się czasami bandy powstańców pojawiają, publiczność ma jeszcze pewne obawy po części przesadzone. Gdzie sie tylko fenianie pojawili, wszędzie płacili za żywność i napoje. Wyjątkowo wzięli tylko w jednem miejscu 150 bochenków chleba, z resztą z własności prywatnej tylko broń zabierali. Gdzie się wojsko pojawi, powstańcy znikają bez śladu, pierzchając w różnym kierunku. Or dyrektor banku, o którym mówiono, że umarł a rewolwera swego wydać nie chciał, żyje i nawet zdrowie jego się polepszyło. W Dublinie uwięziono znów wiele osób, które miały mieć udział w powstaniu a dnia 12. b. m. przywieziono transport broni powstańcom zabrany. Było tam kilkadziesiąt pik, pięć pałaszy, kilka sztuk broni, wiele kapsli i amunicyi. Przywódźcami band są irlandzcy Amerykanie, którzy w ogóle zdają się być duszą powstania. Większa część band składa się z ludzi bardzo młodych.

W Paryżu dyskusye polityczne dotyczą tylko osób a nie rzeczy. Po Girardinie mówią teraz o Lamartinie. „Avenir national“ gani projekt do prawa przyznającego Lamartinowi narodowe wynagrodzenie. „Projekt ten“ mówi „Avenir national“ „policzyć można do rzędu najsmutniejszych następstw smutnych bardzo czasów naszych, jest on nie tylko modłą dla ocenienia jednego człowieka lecz całej epoki, jednej z tych epok, w której zdawałoby się uczucie honoru politycznego zupełnie wygasło, w której się zdaje, że honor polityczny jest iluzyą a wierność zasadom oszustwem. Bądź co bądź w polityce będzie tylko jeden kamień probierczy dla publicznego człowieka: wierność swym zasadom, wierność swemu stronnictwu, wierność swemu sztandarowi

a głównie wierność sztandarowi zwyciężonemu. P. Lamartine tego nie pojął. Jest to człowiek godny pożałowania, sam się przeżył.“

Na posiedzeniu ciała prawodawczego z dnia 9. marca, p. Rouher na poprzednie zapytanie p. Berryera, czyli rząd złoży więcej depesz odnoszących się do spraw zewnętrznych, oświadczył: Uwagi pana Berryera odnosiły się do trzech punktów. Powiedział najprzód, iż chciałby znaleźć w żółtej księdze depesze odnoszące się do Włoch, a dawniejszej daty niż 8. maja 1866 r. Zapytywał się następnie, dla czego depesza, o której minister stanu wspomniał na posiedzeniu z dn. 3. maja 1866 r. nie znajduje się w żółtej księdze. W końcu p. Berryer żądał większych wyjaśnień co do Mexyku. Ponieważ interpelacya p. Thiersa, która dziś dozwolona została, do Mexyku się nie odnosi, przeto o Mexyku wspominać nie będę. Co zaś innych dwóch punktów dotycze, gotów jestem zakomunikować list, o którym p. Berryer wspomina i dać zarazem w ciągu dyskusyi największe wyjaśnienia dla zapełnienia luki przez p. Berryera wskazanej. Zresztą rząd nie sądzi, żeby na teraz ciału prawodawczemu więcej depesz zakomunikować mógł.

Paryzki „Memorial diplomatique“ donosi pod dniem 3. b. m., że Cesarz Maxymilian przeniósł się znowu z zamiejskiej rezydencyi Teja do samego miasta Mexyku. W przeddzień swego odjazdu z tej stolicy był u niego marszałek Bazaine, przypominając mu, iż ma polecenie od swego monarchy, aby był gotów do wszelkiej służby dla zabezpieczenia osoby Cesarza Mexykańskiego. Ofiarował się zatem odprowadzić tego ostatniego do Vera-Cruz i ztamtąd do Europy, skoro abdykować i oddalić się zechce. Cesarz Maxymilian podziękował grzecznie za ofiarę, lecz oznajmił przytem, iż pozostaje na miejscu; że będzie czekał na wypadek wyprawy wojennej, przez wiernych mu jenerałów przedsięwziętej; a nawet w razie ostatecznej przegranej spodziewa się tyle mieć sympatyi u ludności krajowej, iż ta nie przeszkodzi mu odjechać spokojnie do Vera-Cruz z eskortą dwóch szwadronów legii austryackiej, przy nim pozostałych. Jeźdźcy ci, choć im dozwolono wracać do Europy wraz z innemi obcemi wojskami, oświadczyli najdobrowolniej swojemu dowódcy, półkownikowi Chudelich'owi, iż za nie Cesarza swego nie opuszczą, i wszelkie z nim losy dzielić są gotowi.

Kronika.

(Składki na dotkniętą nieurodzajem ludność Węgier). Z powodu nieurodzaju, jakim w roku ubiegłym dotknięte zostały nawet najżyźniejsze okolice Węgier, i nędzy, jaka z tego powodu powstała, w całej monarchyi zarządzone zostały składki na wsparcie ludności Węgier, nawiedzonej tą klęską. Także i c. k. Namiestnictwo galicyjskie w skutek rozporządzenia ministeryalnego z 24go z. m. wydało pod dniem 4go b. m. okólnik do wszystkich naczelników powiatowych z poleceniem zbierania na ten cel ofiar dobroczynnych, które będą odsełane wprost do król. węgier. ministerstwa spraw wewnętrznych.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Obraza majestatu. Szymon Blaszke z Schoenwaldu w Szląsku pruskim, 28 lat liczący, stanu wolnego, obrz. rz. kt., robotnik przy kolei, skazany został na rozprawie tajnej d. 12. b. m. za obrazę majestatu na 3 miesiące ciężk. więz. (prok. prop. 9 miesięcy) i zapowiedział rekurs, (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, osk. zast. prok. pań. p. Lewicki, obrońca p. adw. kr. Dr. Gottlieb).

Stefan Kulik z Nikonkowic pod Szczercem, 34 l. stanu woln., obrz. gr. kat, b. legionista mexykański, już 2 razy karany za kradzież a kilkakrotnie za przestępstwa policyjne, raz od zarzutu podpalenia uwolniony z braku dowodów, skazany na rozprawie tajnej d. 12. b. m. za obrazę majestatu na 8 miesięcy cięż. więz., (prok. prop. 1½ roku) przyjął wyrok. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak.)

Kradzież. Krzysztof Kuźniarski ze Lwowa, 62 lat liczący, wdowiec, obrz. rz. kt., już 8 razy karany za kradzież, ostatnim razem w r. 1858 ośmioletniem więzieniem ciężkiem (przepędził 38 lat swego życia w aresztach śledczych, w domu poprawy i domu karnym) skazany został na rozprawie ostatecznej w d. 12. b. m. za zamiar kradzieży wiktuałów wartości 6 złr., przyczem znaleziono przy nim narzędzia do włamywania się, na 5 lat (prokuratorya proponowała 8 lat) cięż. więzienia i przyjął wyrok, (prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońca p. adw. kr. Dr. Dzidowski.)

Filko Kluka, alias Kuź, właściciel gruntu z Kokoszyniec w pow. Grzymałowskim, 37 l., ojciec 4 dzieci, już karany kryminalnie za kradzież, skazany przez c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu także za kradzież, na 15 miesięcy cięż. więzienia, zapowiedział rekurs; nim zaś tenże roztrzygnięty został, ukradł znowu rzeczy wartości 110 złr. za co na rozprawie ostatecznej w lwowskim sądzie krajowym d. 13. b. m. skazany na 2 lata cięż. więzienia z postem w każdym tygodniu zapowiedział rekurs (prezyd. radca sąd. kr. p. Ortyński, oskarz. prok. pań. i radca sądu kraj. p. Danek).

(Piotr Cornelius.) Zmarły temi dniami w Berlinie malarz Piotr Cornelius, urodził się dn. 23. września 1783 w Dysseldorfie. Pod kierownictwem własnego ojca znanego wówczas artysty i inspektora galeryi obrazów, rozwinał się wcześnie znakomity talent chłopca. W r. 1807 wystąpił po raz pierwszy z kilku wielkiemi obrazami, przedstawiającemi Królestwo Boże. W roku następnym przeniósł się do Frankfurtu n. M., gdzie książę prymas polecił mu wykonać kilka obrazów z pisma św. Z polecenia wywiązał się z prawdziwą jenialnością, a równocześnie zajmował się ilustracyami do Fausta Getego. W r. 1811 przeniósł się do Rzymu, aby obok Owerbecka, Kocha, Schadowa i Veita pracować nad ożywieniem sztuki niemieckiej. Wnet odznaczył się wielkością stylu, która mu wyjednała sławę pierwszego ówczesnego mistrza w kompozycyi i rysunku. Zaprowadził on na nowo malatury al fresco i prace w tym guście rozpoczął wraz z kilku przyjaciołmi w domu konzula pruskiego Bartholdy obrazami z historyi Józefa. Później zajął się przyozdobieniem willi Massimi malaturami z włoskich poetów. Tymczasem książę następca tronu bawarskiego Ludwik powołał go do Monachium i dał mu polecenie wykonania malatur al fresco w glyptotece monachijskiej z mitologii i historyi greckiej. Równocześnie został dyrektorem akademii dysseldorfskiej z pozwoleniem jednakże spędzenia letnich miesięcy w Monachium aż do wykończenia podjętych prac w glyptotece. W r. 1824 objął dyrekcyę akademii monachijskiej a w r. 1830 wywiązawszy się z zadania w glyptotece, udał się znowu do Rzymu, gdzie wyszedł z pod jego pędzla znany obraz „sądu ostatecznego“, przeznaczony dla kościoła św. Ludwika w Monachium. W r. 1841 powołany na dyrektora akademii sztuk pięknych do Berlina, odbył podróż do Anglii, aby tamże doglądać wykonania znakomitych malatur al fresco podług własnego pomysłu, a za powrotem zajął się ściennemi ozdobami w przedsionku berlińskiego muzeum. Odebrawszy od familii królewskiej polecenie przyozdobienia budować się mającego Campo santo, wyjechał w r. 1843 po trzeci raz do Rzymu, gdzie po większej części lata następne spędzał, oddając się bez przerwy twórczej działalności swego talentu. Piotr Cornelius liczną około siebie zgromadził szkołę, z której wyszli znamienici artyści, jak Stürmer, Stilke, Kaulbach, Eberle, Hermann i w. i. Straciwszy pierwszą żonę, ożenił się w dość późnym wieku z piękną Włoszką z Rzymu czy z Albano. W górach rzymskich najmilej przebywał w Ariccia z tamtej strony Albano.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 13. marca. (Sprawozdanie tygodniowe.) Po kilkudniowej słocie i śniegu tej nocy chwycił mróz i doszedł do — 10° R.

Handel towarowy był znowu w tygodniu ubiegłym dość ożywiony, i nadeszło kilka znaczniejszych przesyłek cukru i kos. Cukier był przeznaczony do Rosyi, i wywieziono go około 800 cetn. koleją lwowsko-czerniowiecką. Wywóz kos do Rosyi powieksza sie coraz bardziej przy ożywionym popycie, a w tygodniu ubiegłym wywieziono ich do Brodów około 1400 cetn. Dla galicyjskich handlarzy i hodowników bydła ważna zapewne będzie wiadomość, że w Pradze robią próby wywozu bydła opasowego do zachodniej Europy, ponieważ bowiem galicyjskie bydło opasowe odchodzi do Pragi, możnaby także wysełać transporta bezpośrednio. Koszta transportu bydła rogatego wynoszą od całego wagonu (w którym przesyłający może umieścić tyle sztuk bydła, ile mu się podoba) z Pragi do Frankfurtu 125 złr. 6 c., z Pragi do Babenhausen 120 złr. 10 c., z Pragi do Bischofsheim 129 złr. 24 c., z Pragi do Moguncyi 132 złr. 42 c., z Pragi do Bingen 138 złr. 26 c., z Pragi do Forbach 162 złr. 14 c. Koszta transportu opłaca się przy oddaniu bydła. Do każdych 3 wagonów dodany 1 poganiacz ma wolny przejazd. Transporta odchodzą z Pragi pociągiem towarowym o godzinie 8mej min. 50 wieczór, i przybywają nazajutrz o godz. 10tej min. 41 zrana do Furth. Z Furth odchodzą o godz. 1. min. 35 po południu i przybywają o godz. 6. min. 14. zrana następnego dnia do Bischofsheim. Dyrekcya kolei król. pruskiej w Saarbrücken wyseła co wtorek i czwartek osobny pociąg dla bydła z Bischofsheim przez Forbach do Paryża; pociągi te odchodzą o godz 5. min. 45 zrana i przybywają do Forbach o godz. 2. m. 18 po południu. W Forbach odbywa się w tych dniach bezpłatna rewizya celna transportów bydła, które następnie odchodzą o godz. 2. min. 40 zrana, i przybywają nazajutrz o godz. 3. min. 21 zrana do Paryża. Przewóz z Forbach do Paryża kosztuje 96 franków 10 cent. od wagonu bez względu na ilość znajdującego się w nim bydła.

Handel zbożowy nie był bardzo ożywiony. Ceny spadają. W pierwszych dniach tego tygodnia sprzedano cokolwiek pszenicy na rachunek kupców z Manheimu, Wrocławia i Berlina, ale wnet ustał popyt za nadejściem mniej pomyślnych wiadomości, zwłaszcza z Paryża. Wywóz na rachunek dawnych umów odbywa się ciągle. Z targowic Galicyi zachodniej wywieziono kilka znaczniejszych partyi żyta do Prus i Morawii. Jęczmień w bardzo małej ilości odchodzi z Galicyi. Owies zakupują do wszystkich większych miast Szląska pruskiego, zwłaszcza do Wrocławia, i wywieziono w tygodniu ubiegłym około 3500 cetn. tego artykułu. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 9 złr. do 9 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 30 do 50 c., owies 100 ℔ 2 złr. 50 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 10 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr., żyto 160 ℔ 7 złr. 20 c., owies 100 ℔ 2 złr. 85 c. do 3 złr. 10 c., tylko na owies znaczniejszy odbyt do Prus, popyt na pszenicę słaby, na inne artykuły nie ma popytu. Dębica: pszenica 170 ℔ 10 złr. 50 c., jęczmień 138 ℔ 6 złr., żyto 160 ℔ 7 złr. 25 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c., pszenica trzyma się w cenie, na jęczmień i owies nie ma popytu, na żyto popyt słaby. Tarnów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 75 c. do 11 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 40 do 60 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. do 6 złr. 15 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 do 50 c. Właściciele nie zniżają żądań, dlatego handel nie ożywiony. Sędziszów: pszenica 170 ℔ 10 złr., żyto 160 ℔ 6 złr. 80 c., jęczmień 160 ℔ 5 złr. 30 c., owies 10 ℔ 3 złr. 55 c., odbyt znaczny na pszenicę i żyto, na jęczmień odbyt słaby, ceny owsa idą w górę. Jarosław: pszenica 170 ℔ 10 złr., żyto 160 ℔ 6 złr. 20 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 25 c. owies 98 ℔ 2 złr. 80 c., handel bez ożywienia. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 9 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 70 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 45 c., owies 100 ℔ 2 złr. 85 c.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków do Oświęcima 852 sztuk.

W II. połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Brody		Kamionka		Gródek		Sokal		Rawa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	47	4	6	4	70	3	50	4	60
„ żyta	2	75	2	87	3	.	2	30	3	.
„ jęczmienia	2	35	2	17	2	10	1	80	2	50
„ owsa	1	16	1	17	1	20	1	35	1	20
„ hreczki	2	75	2	15	2	25	2	50	2	60
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	40	1	.	1	.	1	.	.	90
Cetnar siana	1	60	.	80	.	80	2	50	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	4	.	7	50	5	60	6	.
„ „ miękkiego	4	.	3	.	6	.	5	35	4	50
Funt mięsa wołowego	.	13	.	10	.	12	.	10	.	10
Mas okowity	.	.	.	.	.	.	.	67	.	73

Ostatnia poczta.

Peszt, 13. marca. Dziennik urzędowy ogłosił reskrypt do władz, przez Lonyaya i Wenkheima podpisany, żeby publiczność zachęcały do dobrowolnego płacenia podatków, dla ułatwienia rządowi trudnej jego misyi.

„Magyaroszag“ donosi: Wczoraj w dniu przybycia Jego cesarskiej Mości, Tancsics wypuszczony został z więzienia.

Berlin, 13go marca. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego hr. Bismarck przypomniał oponentom występującym przeciw normalnemu budżetowi wojennemu, spory pruskie z powodu budżetu. Reforma armii, ktorej Prusy zawdzięczają swoje zwycięzkie wojsko, nie byłaby osiągnięta, gdyby nikt nie miał był odwagi kierować rządem pomimo uchwał izby z r. 1862. Vincke (Hagen) w dwugodzinnej mowie, w której wyraża swoją zupełną nadzieję co do przyjścia do skutku dzieła zjednoczenia, odpiera wzmianki o zagranicy, które w parlamencie francuskim, angielskim lub rosyjskim nie mogłyby mieć miejsca. 30 milionów Niemców, rzekł mowca, nie potrzebują lękać się zagranicy. Niepowiedzenie się dzieła zjednoczenia ściągnęłoby na nas nie zamach, ale szyderstwo zagranicy. Prócz tego przemawiali Schaffroth, Duncker (Berlin) i Gumbrecht przeciw, Bethusy i Prosch za projektem konstytucyi.

Paryż, 13. marca. „Monitor“ pisze: Zdrowie Cesarzewicza, który od kilku dni był słaby z powodu szwanku w nodze, znacznie się polepszyło. Spodziewają się, iż Cesarzewicz wkrótce znow będzie mógł rozpocząć zwykłe swe ćwiczenia.

Senat przyjął zmianę art. 26. konstytucyi.

Londyn, 13. marca. Księżna Walii ma się lepiej.

Taryfa dla depesz posełanych telegrafem zaatlantyckim nie będzie zniżona.

Florencya, 13. marca. „Italie“ pisze, iż mniemany projekt zaślubin księcia Rumunii z księżniczką Małgorzatą na wiarę nie zasługuje.

Belgrad, 13. marca. Przybył tu porucznik pruski Krensky i zrobił wizytę księciu, ministrom i komendantowi twierdzy.

Konstantynopol, 12. marca. (Na Berlin.) Korweta pruska „Gazelle“ przybyła do Smyrny i popłynęła zaraz do wyspy Metelin dla niesienia pomocy zagrożonej ludności, obawiającej się zatonięcia wyspy. Pruska łódź kanonierska „Blitz“ przewiozła do Smyrny mieszkańców narodowości pruskiej i 50 innych.

Nowy Jork, 12. marca. Konzul mexykański w San Francesco donosi: Liberaliści obsadzili miasto Mexyk.

TEATR.

Dziś: (przedstawienie polskie.) **„Czuli krewni,“** komedya w 3 aktach, z niem., po raz pierwszy. **„Mąż za drzwiami,“** operetka komiczna w 1 akcie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 326 88	— 9.1	78.6	połud. sł.	0
2. god po poł.	325 71	— 4.4	81.2	„ „	0
10.god.wiecz.	324.66	— 9.2	79.5	„ „	0

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. marca.

Hotel europejski: PP. Hr. Potocki Stan., z Warszawy.— Humolacs Edward i Wykierowski Franciszek. c. k. kapitan, z Krakowa.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Bielski Seweryn, z Lipnik. — Łodyński Stan., z Nahorzec. — Rott Ferdynand, z Malinówki. — Winnicki Kaz., z Hodynia. — Laurych Franc., c. k. przeł. pow. ze Skolego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. marca.

PP. Br. Gostkowski Ant., do Czyżowiec. — Androszewszki Ign., do Porzycz. — Gnoiński Alex., do Daniłczy. — Siewicki Konst., do Sieniawy. — Topolnicki Jan, do Procisny. — Wasilewski Tad., do Seńkowy. — Zacharyasiewicz Mik., do Lipowiec. — Kowalski Ign., do Tejsarowa.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 14. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	02	6	10
Dukat cesarski	„	6	05	6	14
Pólimperyał zł. rosyjski	„	10	56	10	73
Rubel srebrny rosyjski	„	1	97	2	04
„ papierowy rosyjski	„	1	70	1	73
Talar pruski	„	1	89	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	78	76	60
Galic. „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		79	58	80	43
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		68	88	70	—
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		69	60	70	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika (bez kuponów)		218	50	221	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		180	50	184	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. marca.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 25	70.40
od kwiet. do października po 5%	70.40	70.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.75	78.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 50	83.—
Metaliki po 5%	60.40	60.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144 50	145.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143.50	144.—
Przez. do wyl. z r. 1854	77.50	77.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 40	87 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 50	91.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	80 40	81.60
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	86.—	87.—
Czech	88.50	89.50
Węgier	72 50	73 —
Galicyi	69.25	69.75
Siedmiogrodu	68.25	68.75
Bukowiny	68.75	69.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.50	99.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	737.—	738.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185.20	185.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	612.—	614.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	92.50	93.-
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1635.—	1640.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	210.20	210.30
Polud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209.75	210.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	143.50	144.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	220.75	221.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	183.50	184.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482.—	484.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.50	92.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	88.50	88.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	101.50	102.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.75	99.25

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.—	130.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50

	pien.	towar
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 90	107.15
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107.—	107.40
Hamburg za 100 M. B.	95.30	95 50
Londyn za 10 ft. szt.	128 10	128 60
Paryż za 100 fr.	51.—	51.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	6.04	6.05
detto. pełnej wagi	6.04	6.05
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.26	10 27
Rosyjski imperyał	10.50	10 55
Talar związkowy	1.89	$1.89\frac{1}{2}$
Srebro	125.75	126 25
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $44\frac{1}{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 14. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	25
5% pożyczka narodowa	69	50
Losy z 1860 roku	84	70
Akcye banku wiedeńskiego	722	—
„ „ kredytowego	179	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	129	50
Srebro	126	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	11

DZIENNIK URZĘDOWY.

(432)

Kundmachung.

Nro. 494-Pr. Das hohe k. k. Justiz-Ministerium hat unterm 15. Februar 1867 Z. 1836 über die Aufstellung von reinen Bezirksgerichten im Sprengel des Krakauer Oberlandesgerichtes folgende Verordnung erlassen:

Seine k. k. Apostolische Majestät haben in Folge der Aufstellung der neuen politischen Behörden für das Königreich Galizien und Lodomerien mit dem Großherzogthume Krakau und den Herzogthümern Auschwitz und Zator mit Allerhöchster Entschließung vom 13. Februar 1867 in gleichzeitiger Durchführung der mit Allerhöchstem Handschreiben vom 20. October 1860 angeordneten Trennung der Justiz von der Verwaltung nachstehende Verfügungen bezüglich der den gemischten Bezirksämtern im Sprengel des Oberlandesgerichtes Krakau zugewiesenen Justizgeschäfte Allergnädigst zu genehmigen geruht:

I. Die Justizgeschäfte der dermaligen Bezirksämter im Sprengel des Oberlandesgerichtes Krakau sind künftighin von reinen Bezirksgerichten zu besorgen, und zwar wird sich die Amtswirksamkeit des Bezirksgerichtes

1. in Liszki,	26. in Kolbuszow,
2. „ Krzeszowice,	27. „ Ropczyce,
3. „ Niepołomice,	28. „ Dembica,
4. „ Radłow,	29. „ Pilsno,
5. „ Brzesko,	30. „ Tuchow,
6. „ Wojnicz,	31. „ Brzostek,
7. „ Wieliczka,	32. „ Frysztak,
8. „ Dobczyce,	33. „ Jasło,
9. „ Bochnia,	34. „ Głogów,
10. „ Podgórze,	35. „ Łańcut,
11. „ Wadowice,	36. „ Leżajsk,
12. „ Andrychau,	37. „ Nisko,
13. „ Makow,	38. „ Przeworsk,
14. „ Biała,	39. „ Rozwadow,
15. „ Jordanów,	40. „ Strzyżow,
16. „ Kalwarya,	41. „ Sokołów,
17. „ Kenty,	42. „ Tarnobrzeg,
18. „ Milówka,	43. „ Tyczyn,
19. „ Myślenice,	44. „ Ulanow,
20. „ Sajbusch,	45. „ Alt-Sandec,
21. „ Slemień,	46. „ Krościenko,
22. „ Skawina,	47. „ Neumarkt,
23. „ Oświęcim,	48. „ Cięszkowice,
24. „ Zassów,	49. „ Grybow,
25. „ Mielec,	50. „ Krynica

auf den ganzen Umfang des dermaligen gleichnamigen Justizbezirkes;

51. Chrzanow auf den Umfang der dermaligen Justizbezirke Chrzanow und Jaworzno;

52. Limanowa auf jenen der gegenwärtigen Justizbezirke Limanowa und Skrzydlna;

53. Gorlice auf jenen der gegenwärtigen Justizbezirke Gorlice und Biecz, endlich

Obwieszczenie. (3)

Nr. 494-Praes. C. k. Ministerstwo sprawiedliwości wydało w d. 15. lutego 1867 do l. 1836 co do ustanowienia niezawisłych sądów powiatowych w okręgu Krakowskiego wyższego sądu krajowego, następujące rozporządzenie:

Jego c. k. Apostolska Mość w skutku ustanowienienia nowych władz politycznych dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem, tudzież księstwami Oświęcimem i Zatorem, Najwyższem postanowieniem z dnia 13. lutego 1867 w równoczesnem przeprowadzeniu zarządzonego Najwyższem pismem odręcznem z dnia 20. października 1860 oddzielenia sądownictwa od administracyi, raczył najłaskawiej zatwierdzić następujące rozporządzenia względem przekazanych mięszanym urzędom powiatowym w okręgu Krakowskiego wyższego sądu krajowego spraw sądowych.

I. Sprawy sądowe dotychczasowych urzędów powiatowych w okręgu Krakowskiego wyższego sądu krajowego, rozstrzygane nadal będą przez niezawisłe sądy powiatowe, a urzędowa działalność tych sądów rozciągać się będzie, mianowicie sądu powiatowego:

1. w Liszkach,	26. w Kolbuszowy,
2. „ Krzeszowicach,	27. „ Ropczycach,
3. „ Niepołomicach,	28. „ Dębicy,
4. „ Radłowie,	29. „ Pilznie,
5. „ Bzesku,	30. „ Tuchowie,
6. „ Wojniczu,	31. „ Brzostku,
7. „ Wieliczce,	32. „ Frysztaku,
8. „ Dobczycach,	33. „ Jaśle,
9. „ Bochni,	34. „ Głogowie,
10. „ Podgórzu,	35. „ Łancucie,
11. „ Wadowicach,	36. „ Leżajsku,
12. „ Andrychowie,	37. „ Nisku,
13. „ Makowie,	38. „ Przeworsku,
14. „ Białej,	39. „ Rozwadowie,
15. „ Jordanowie,	40. „ Strzyżowie,
16. „ Kalwaryi,	41. „ Sokołowie,
17. „ Kętach,	42. „ Tarnobrzegu,
18. „ Milówce,	43. „ Tyczynie,
19. „ Myślenicach,	44. „ Ulanowie,
20. „ Żywcu,	45. „ Starym Sączu,
21. „ Ślemieniu,	46. „ Krościenku,
22. „ Skawinie,	47. „ Nowymtargu,
23. „ Oświęcimie	48. „ Ciężkowicach,
24. „ Zasowie,	49. „ Grybowie,
25. „ Mielcu,	50. „ Krynicy

na cały zakres dotychczasowego tegoż imienia powiatu sądowego;

51. w Chrzanowie na zakres dotychczasowych powiatów sądowych Chrzanowskiego i Jaworznickiego;

52. w Limanowy na zakres niniejszych powiatów sądowych Limanowskiego i Skrzydleńskiego;

53. w Gorlicach na dotychczasowe powiaty sądowe Gorlicki i Biecki, nakoniec

54. Dąbrowa auf jenen des gegenwärtigen Justizbezirkes Dąbrowa und auf nachstehende Gemeinden des dermaligen Bezirkes Zabno:

Adamierz, Bieniaszowice, Biskupice, Boruszowa, Bolesław, Bugaj, Cwikow, Chorążec, Czyżów. Dombrowska, Greboszów, Goruszów, Gorzyce, Hubenice, Janikowice, Karsy, Kozłów, Kanna, Kuzie. Kłyz, Konary, Lubiczko, Laskówka, Łęka siedlecka, Olesno, Pałuszyce, Pawłów, Podlipie, Pileza, Otwinów stoiński mit Konopka, Pierzyce, Pasieka, Samocice mit Łęka, Siedliszowice. Sikorzyce, Strojców, Swiebodzin mit Koziarówka, Siedlec, Tonie mit Błonie und Brzeznica, Uście jeznickie, Wola greboszowska, Wola żelichowska, Wielopole mit Borek, Bucze und Bobrek, Zawierzbie, Zalipie, Zakirchale, Żelichów, Demblin, Jagodniki, Jadowniki mokre, Miechowice wielkie, Miechowice małe, Nowopole. Wietrzychowice mit Szymonowice und Pasierb, Wola rogowska erstrecken.

II. Das städtisch-delegirte Bezirksgericht in Krakau, welches nebst den übrigen bestehenden städtisch-delegirten Bezirksgerichten und dem bereits activirten reinen Bezirksgerichte Wiśniez durch diese Verordnung nicht berührt wird, hat seine Amtswirksamkeit auch auf den Umfang des dermaligen Justizbezirkes Mogiła auszudehnen, so wie das städtisch-delegirte Bezirksgericht Tarnow auf folgende Gemeinden des dermaligen Justizbezirkes Żabno, und zwar: Bobrowniki wielkie mit Jurków, Bobrowniki małe mit Dobczyce, Fink, Głów, Ilkowice mit Rudne und Sanoka, Kobierzyn, Łysia góra, Lukowa, Nieciecza, Niedonice, Odporyszów, Pawęzów, Partyn mit Łęgi, Podlesie, Sieradza, Smigno, Żabno M. mit Przedmieście.

Die Amtswirksamkeit der ebenangeführten 54 Bezirksgerichte beginnt mit dem 28. Februar 1867 und die bisherigen Bezirksämter haben mit diesem Tage ihre Thätigkeit als Gerichte eingestellt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.

Krakau, am 28. Februar 1867.

54. w Dąbrowy na dotychczasowy powiat sądowy Dąbrowski i następujące gminy dotychczasowego powiatu Żabnieńskiego:

Adamierz, Bieniaszowice, Biskupice, Boruszowa, Bolesław, Bugaj, Cwików, Chorążec, Czyżów, Dąbrówka, Gręboszów, Goruszów, Gorzyce, Hubenice, Janikowice, Karsy, Kozłów, Kanna, Kuzie, Kłyz, Konary, Lubiczko, Laskówka, Łęka siedlecka, Olesno, Pałuszyce, Pawłów, Podlipie. Pileza. Otwinów stoiński z Konopką, Pierzyce, Pasieka, Samocice z Łęką, Siedliszowice, Sikorzyce, Strojców, Swiebodzin z Koziarówką, Siedlec, Tonie z Błoniami i Brzeznicą, Uście jeznickie, Wola gręboszowska, Wola żelichowska, Wielopole z Borkiem, Bucze i Bobrek, Zawierzbie, Zalipie, Zakirchale, Żelichów, Dęblin, Jagodniki, Jadowniki mokre, Miechowice wielkie, Miechowice małe, Nowopole, Wietrzychowice z Szymonowicami i Pasierbem, Wola rogowska.

II. Miejsko-delegowany sąd powiatowy Krakowski, którego jak niemniej innych dotychczasowych miejsko-delegowanych sądów powiatowych i nowozaprowadzonego niezawisłego sądu powiatowego w Wiśniczu, nie dotyczy niniejsze rozporządzenie, rozciągnąć ma swoją urzędową działalność także na zakres dotychczasowego sądu powiatowego w Mogile, zaś miejsko-delegowany sąd powiatowy w Tarnowie na następujące gminy dotychczasowego powiatu Żabnieńskiego, mianowicie: Bobrowniki wielkie z Jurkowem, Bobrowniki małe z Dobczycami. Fink, Głów, Ilkowice z Rudnem i Sanoka, Kobierzyn. Lisiagóra. Łukowa, Nieciecza, Niedonice, Odporyszów, Pawężów, Partyn z Łęgami, Podlesie, Sieradza, Śmigno, Żabno M. z Przedmieściem.

Urzędowa działalność wyszczególnionych właśnie 54. sądów powiatowych rozpoczyna się z dniem 28. lutego 1867 a dotychczasowe urzędy powiatowe zaprzestały z tym dniem czynności swych jako sądy.

Co niniejszem do powszechnej podaje się wiadomości.

Z prezydium c. k. wyższego sądu krajowego.

Kraków dnia 28. lutego 1867.

---

(453)

Kundmachung.

Nr. 2611. Bei der am 1ten März d. J. stattgehabten 454ten und 455ten Verlosung der alten Staatsschuld wurden die Serien-Nummern 51 und 122 gezogen.

Die Serie 51 enthält Banco-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße von 5%, und zwar: Nr. 40778 bis einschließig Nr. 41629 im Gesammtcapitalsbetrage von 999.354 fl.

Die Serie 122 enthält Banco-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße von 4½% von Nr. 109 bis einschließig Nr. 359 und Banco-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße von 4%, und zwar: Nr. 32 bis einschließig Nr. 3397 mit der ganzen Capitalssumme Nr. 3400 mit der Hälfte der Kapitalssumme, und Nr. 3406 bis einschließig Nr. 3428 mit der ganzen Capitals-Summe im Gesammtcapitalsbetrage von 1,204.120 fl. Diese Obligationen werden nach den bestehenden Vorschriften behandelt, und insofern selbe unter 5% verzinslich sind, werden dafür auf Verlangen der Partheien nach Maßgabe des mit der Kundmachung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 26. October 1858 Zahl 5286 veröffentlichten Umstellungsmaßstabes 5% auf österr. Währ. lautende Obligationen erfolgt werden.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 11. März 1867.

(1)

Obwieszczenie.

Nr. 2611. Dnia 1go marca b. r. odbyło się 454. i 455. losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numera seryi 51. 122.

Serya 51 zawiera obligacye bankowe o pierwiastkowej stopie procentowej 5procent., a mianowicie. Nr. 40778 do Nr. 41629 włącznie w ogólnej sumie kapitału 999.354 zł.

Serya 122 zawiera obligacye bankowe o pierwiastkowej stopie procentowej 4½ procent. od Nr. 109 do Nr. 359 włącznie i obligacye bankowe o pierwiastkowej stopie procentowej 4 procent od Nru. 32 do Nru. 3397 włącznie z całkowitą sumą kapitału 3400 z połową sumy kapitału i Nr. 3406 do Nru. 3428 włącznie z całkowitą sumą kapitału w ogólnej sumie kapitału 1,204.120 zł. Z temi obligacyami postąpi się według istniejących przepisów i o ile te są oprocentowane niżej 5proc. będą za nie wydane na żądanie stron według skali wymiany ogłoszonej w obwieszczeniu c. k. ministerstwa finansów z 26. października 1858 l. 5286 5 proc. na walutę austryacką opiewające obligacye.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. marca 1867.

---

(455) **Kundmachung.** (1)

Nr. 384. Am **20**ten März 1867 erfolgt unwiderruflich die Ziehung der reich ausgestatteten **zehnten Staats-Wohlthätigkeits-Lotterie**, welche mit der bedeutenden Anzahl von **4097 Gewinnsten** im Gesammtbetrage von **300.000 fl.** ausgestattet ist, worunter sich ein Treffer mit 100.000 fl., 1 mit 50.000 fl., 1 mit 25.000 fl., dann 1 zu 10.000 fl., 1 zu 8.000 fl., 1 zu 6000 fl., 1 zu 5000 fl., 1 zu 4000 fl., 1 zu 3000 fl., 2 zu 2000 fl., 6 à 1000 fl., 20 à 500 fl., 30 à 200 fl. 30 à 100 fl. u. s. w. befinden.

Das Loos kostet 3 fl. österr. Währ.

Lose sind bei allen Losabsatz-Organen zu haben, wie dieses die bezüglichen Aushängtafeln kundgeben.

(436) **Kundmachung.** (2)

Nr. 2664. Zur Sicherstellungen der Conser. Bauherstellung im Stryjer Strassenbaubezirke wird die Offertverhandlung für das Jahr 1867, oder für eine dreijährige Periode, nämlich pro 1867, 1868 und 1869 ausgeschrieben, — letztere unter der ausdrücklichen Bedingung, daß sich die Unternehmung verbindlich macht — auch alle anderen im Verlaufe dieser Periode vorkommenden Consevationsherstellungen mit gleichem Nachlasse auszuführen, — ferner sich die Adjustirung der Preise nach den bestehenden Normen im Falle als andere in der ursprünglichen Preis-Tabelle nicht enthaltenen vorkommen sollten, — unterzieht.

Die dießfälligen Herstellungen und Erfordernisse bestehen, u. z.:

Auf der Karpathen-Hauptstrasse:	fl.	kr.
in der Reparatur der Brücke Nr. 14 im Fiskalpreise von	33	17½
in der Reparatur der Brücke Nr. 17 im Fiskalpreise von	13	33
in der Reparatur des Eisbrechers bei der Brücke Nr. 23 im Fiskalpreise von	66	08½
in der Reparatur der Brücke Nr. 25 im Fiskalpreise von	278	66½
in der Reparatur der Brücke Nr. 29 im Fiskalpreise von	342	95½
in der Herstellung von Strassengeländern im Fiskalpreise von	414	56
in der Reparatur der Brücke Nr. 36 im Fiskalpreise von	148	20
in der Reparatur der Brücke Nr. 49 im Fiskalpreise von	82	51
in der Herstellung von Strassengeländern im Fiskalpreise von	709	39½
in der Reparatur der Brücke Nr. 72⅗ im Fiskalpreise von	29	56½
in der Herstellung des Kanals Nr. 80 im Fiskalpreise von	725	45½
Auf der Veretzko'er ungr. Hauptstrasse	**fl.**	**kr.**
in der Reparatur der Brücke Nr. 5 im Fiskalpreise von	7	53½
in der Reparatur der Brücke Nr. 12 im Fiskalpreise von	266	48
in der Reparatur der Brücke Nr. 13 im Fiskalpreise von	5	34
in der Reparatur der Brücke Nr. 33 im Fiskalpreise von	449	14½
Zusammen . .	3572	39½

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 26. März beim Stryjer k. k. Bezirksamte zu überreichen. Die sonstigen allgemeinen und speziellen, namentlich mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können beim Stryjer k. k. Bezirksamte eingesehen werden. Nachträgliche Offerte finden keine Berücksichtigung. — Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 4. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 2664. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych w Stryjskim powiecie budowy gościńców rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert na rok 1867, lub też na trzyletni peryod, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869, — ostatnią pod tym wyraźnym warunkiem, ażeby przedsiębiorstwo obowiązało się także wszystkie inne w ciągu tego peryodu zdarzające się roboty konserwacyjne z równem opuszczeniem cen wykonywać, i że się podda oznaczeniu cen podług istniejących norm w razie, jeźliby się zdarzyły inne, niż zawarte w pierwotnej tabeli cen.

Odnośne roboty i potrzeby są następujące:

Na głównym gościńcu karpackim:		zł.	c.
Naprawa mostu Nr. 14	w cenie fiskalnej	33	17½
" " Nr. 17	"	13	33
" kobylicy u mostu Nr. 23	"	66	08½
" mostu Nr. 25	"	278	66½
" " Nr. 29	"	342	95½
Postawienie poręczy przy gościńcu	"	414	56
Naprawa mostu Nr. 36	"	148	20
" " Nr. 49	"	82	51
Postawienie poręczy przy gościńcu	"	709	39½
Naprawa mostu Nr. 72⅗	"	29	56½
" kanału Nr. 80	"	725	45½
Na głównym gościńcu wereckim:			
Naprawa mostu Nr. 5	w cenie fiskalnej	7	53½
" " Nr. 12	"	266	48
" " Nr. 13	"	5	34
" " Nr. 33	"	449	14½
Razem		3572	39½

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby oferty swoje z załączeniem 10 proc. wadyum przedłożyli najdalej do 26. marca r. b. c. k. urzędowi powiatowemu w Stryju. Inne tak ogólne jako też szczególne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 L. 23821 obwieszczone warunki ofertowe przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Stryju. — Poźniejsze oferty nie będą uwzględnione. Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.

Lwów, 4. marca 1867.

(441) **Konkurs.** (2)

N. 297. Do obsadzenia opróżnionej przy głównej szkole w Dolinie posady nauczyciela z roczną płacą 367 złr. 50 kr., a w razie posunięcia jednego z tutejszych nauczycieli na tęże posadę, tylko posady z roczną płacą 315 złr. wal. austr. rozpisuje się na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 8. marca 1867 konkurs aż do 10 kwietnia 1867.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje dostatecznemi alegatami uzdatnienia i wiadomości języków krajowych udowodnione podania aż do dnia powyższego do tutejszego urzędu wnosić, przyczem krajowcy pierwszeństwo otrzymać, rachować mogą.

Z urzędu gminnego król. miasta.

Dolina dnia 10. marca 1867.

M. Polański,
burmistrz.

(443) **Edict.** (1)

Nro. 3645. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Dawid Tymberger mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Isaak und Dobe Mandel wider ihn, dann wider Simche Unger und Tobias Mandelbaum wegen Rückgabe eines von den Klägern acceptirten Wechsels ddto. Krakau 1. Juni 1862 über 1500 fl. sub praes. 2. März 1867 3. 3645 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 12. Juni 1867 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Dawid Tymberger unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Zucker mit Substituirung des Hrn. Dr. Geissler als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben würde.

Krakau, am 4. März 1867.

(418) **Edykt.** (3)

Nr. 4501. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski niniejszem do wiadomości podaje, że na mocy uchwały wyższego c. k. sądu krajowego z dnia 14. stycznia 1867 do l. 36267 stosownie do prośby spadkobierców ś. p. Edwarda Lundy de praes. 9. lipca 1866 do l. 37045 w drodze dalszej ugody między temi spadkobiercami i dłużnikiem P. Ireneuszem Fritze zawartej z dnia 29. marca 1865 do l. 4919 na zaspokojenie sum 390 złr. 79 kr., 735 złr. i 811 złr. 65 kr. w. a. z odsetkami po 6% i kosztami egzekucyi 7 złr. 76 kr. i 14 złr. 32 kr. w. a. już poprzednio przyznanemi, tudzież kosztami teraz w kwocie 17 złr. 65 kr. a. w. przysądzonemi, przymusowa sprzedaż realności pod l. 191 m. do dłużnika P. Ireneusza Fritze należącej i wywalczonej sumie za hipotykę służącej, dozwala się. Do przeprowadzenia tej sprzedaży publicznej wyznacza się dwa termina a to dnia 2. maja i dnia 3. czerwca 1867 w obu razach o godzinie 10. przed południem, a w razie gdyby realność ta za cenę lub nad cenę szacunkową na wyż wyznaczonych terminach sprzedaną być nie mogła, wtedy celem ułożenia warunków ułatwiających równocześnie termin na 21. czerwca o godzinie 10. przed południem wyznacza się.

Sprzedaż ta publiczna przeprowadzoną będzie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania przyjmuje się suma szacunkowa w ilości 18.850 złr. 48 kr. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający złoży wadium w kwocie 1800 złr. w gotówce, w książeczkach galic. kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. lub innych publicznych papierach po ostatnim kursie w gazecie lwowskiej wykazanym, które wadium najwięcej ofiarującemu w pierwszą połowę ceny kupna wrachowane, zaś innym zaraz po licytacyi skończonej zwrócone będzie.

Reszta warunków tej publicznej sprzedaży w tutejszym sądzie przejrzanemi być mogą.

O czem zawiadamia się strony sporne i wszystkich wierzycieli hipotecznych a między temi Maryannę Jaśkiewiczównę, Ryspinę Zadykiewiczownę, HieronimaGodlewskiego, Maxa Skoczyńskiego, Dominika Brunera, Józefa Nowotnego, Daniela Korzelińskiego, Laje Roman i Karola Wysockiego jako z życia i miejsca pobytu niewiadomych, również wszystkich tych, którzyby po dniu 1. lipca 1866 do Tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, przez kuratora do czynu zarazem ustanowionego w osobie p. adw. Dr Dzidowskiego, z substytucyą p. adw. Męcińskiego i przez edykta.

Lwów dnia 20. lutego 1867.

(424) **Edykt.** (3)

Nr. 1955. C. k. sąd obwodowy w **Tarnopolu** p. Rudolfa Trzcińskiego i p. Maxymiliana Trzcińskiego co do miejsca pobytu niewiadomych niniejszem uwiadamia, iż J.O. pani Jadwiga księżna de Ligne podaniem z dnia 9. listopada 1864 L. 9940 o wydanie gotówki 5840 złr. 63 c. w. a., podaniem zaś z dnia 12go lutego 1866 L. 1922 o wydanie kapitału indemnizacyjnego w kwocie 10.044 złr. 88 c. za dobra Zarudzie wymierzonego o zaspokojenie jej wierzytelności na dobrach wspomnionych hypotekowanych jej przykazanego z depozytu sądowego prosiła, którym to prośbom uchwałą tutejszosądową z dnia 31. grudnia 1864 L. 9940 i z dnia 29. maja 1866 L. 1922 zadość uczyniono.

Ponieważ miejsce teraźniejszego pobytu p. Rudolfa Trzcińskiego i p. Maxymiliana Trzcińskiego wiadome nie jest, więc tymże kurator w osobie p. adwokata Dra. Koźmińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Blumenfelda się ustanawia, i temuż p. kuratorowi uchwały wyż wymienione się doręcza.

Tarnopol, dnia 18. lutego 1867.

(423) **Edykt.** (3)

Nr. 2070. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem p. Pawła Sokołowskiego, że mu uchwałą tutejszosądową z dnia 5. marca 1867 do L. 2070 nakazano, aby sumę 112 złr. wal. austr. z wekslu z daty Nowica dnia 22. listopada 1863 na 112 złr. w. a. pochodzącą wraz z odsetkami po 6% od dnia 23. marca 1864 bieżącemi, i kosztami sądowemi w kwocie 7 złr. w. a. Blumie Tune jako żyrantorce w przeciągu 3 dni pod rygorem egzekucyi wekslowej zapłacił. — A gdy teraźniejsze miejsce pobytu p. Pawła Sokołowskiego wiadomem nie jest, więc ustanawia się dla niego kuratora w osobie p. adw. Dra Witza z substytucyą p. adw. Dra Czaderskiego i doręcza się temuż kuratorowi powyższy nakaz zapłaty.

Sambor, 5. marca 1867.

(406) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 9433. Od c. k. sądu krajowego Lwowskiego podaje się do wiadomości, że do przedsięwzięcia przez c. k. sąd krajowy Wiedeński w sprawie pierwszej austryackiej kasy oszczędności przeciw Maryi Nechai, Annie Höflich i Ludwikowi Göttingerowi, o sumę 3161 zł. 82 c. pod dniem 6. listopada 1866 do l. 67.493 dozwolonej, a edyktem z dnia 15. grudnia do l. 63617 ogłoszonej licytacyi sprzedaży realności we Lwowie pod Nrem. 453 1/4 znajdującej się, poprzedzające termina zmieniają i nowe termina na dzień 26. kwietnia 1867 i 6. czerwca 1867, zawsze o godzinie 9tej przed południem wyznaczają się.

Gdyby na wypadek w tych dwóch pierwszych terminach za egzekucyjnie sprzedać się mającą realność tyle nie oferowano, ile wartość szacunkowa wynosi, natenczas w myśli §. 148 ustawy sądowej zachodniej Galicyi dalszy termin na dzień 6. czerwca 1867 o 4tej godzinie po południu do ułożenia ułatwiających warunków naznacza, i do przesłuchania wszystkich na tej realności zaprenotowanych wierzycieli z tym dodatkiem zawzywa się, że niestawiające się strony do większości głosów stawiających się policzeni zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. lutego 1867.

(411) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 2566. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niniejszem uwiadamia, iż pan Waleryan Podlewski właściciel dóbr ziemskich przez pana adwokata Delinowskiego przeciw panu Janowi Pągowskiemu i pani Antoninie z **Wrzeszczów Pągowskiej** co do życia i miejsca pobytu niewiadomym, lub też tychże z imienia, miejsca pobytu i z życia niewiadomym spadkobiercom pozew do ustnej rozprawy względem wykreślenia sumy 3000 złp. z p. n. i kosztów sporu w ilości 165 złp. 24 gr. przysądzonych ze stanu biernego dóbr Hinkowce i Chartanowce w obwodzie Czortkowskim położonych, pod dniem 28. lutego 1867 do l. 2566 wytoczył i że do ustnej rozprawy termin na dzień 30. kwietnia 1867 o 10tej godzinie przed południem ustanowiony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie pana adwokata Dra. Koźmińskiego, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Schmidt niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych się ustanawia, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem co do życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 28. lutego 1867.

(412) **Edykt.** (3)

Nro. 2193. C. k. sąd obwodowy jako wekslowy w Przemyślu wzywa niniejszem posiadacza zaginionego wekslu w Przemyślu dnia 26. lutego 1866 na sumę 100 zł. w. a. przez Juda Rosenbach na własną ordrę wydanego i przez pana Adama Luckiego akceptowanego, aby ten weksel c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu **w 45 dniach tem pewniej przedłożył, ile że po upływie** tego terminu ten weksel za umorzony uznany zostanie.

Przemyśl, dnia 28. lutego 1867.

(413) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1404. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie należącej się Rafaelowi Buthak i Joannie z Dubrawskich 1mo voto Narkuskiej 2do Adamowiczowej kwoty 130 rubli srebr. z 5% odsetkami od 18. listopada 1843 bieżącemi, kosztów sądowych 26 złr. 50 kr. i niniejszych kosztów w kwocie 31 zł. 81 c. egzekucyjna sprzedaż realności w Stanisławowie pod l. 106 3/4 obecnie Eizyka Kalmana własnej, wedle proponowanych warunków na dniu 12go kwietnia, 16. maja i 18. czerwca 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi kwota 510 zł. 38 cent. w. a., a jako wadyum suma 52 zł. w. a.

Resztę warunków można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć, — oraz zawiadamia się o tem z miejsca pobytu niewiadomą wierzycielkę Petronellę Malinowskę z tem, iż jej za kuratora Dra. Bardasza ze substytucyą Dra. Rosenberga ustanowiono.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 18. lutego 1867.

(414) **Edict.** (3)

Nro. 3982. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß wider den dem Wohnorte nach unbekannten Hersch Leib Gasner am Heutigen die Zahlungsauflage über die Wechselsumme per 100 fl. öst. W. von Machle Kreindler angesucht — erwirkt, und dem für denselben ernannten Curator Hrn. Dr. Rosenberg mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Eminowicz zugestellt worden ist.

Stanislau, am 6. März 1867.

(417) **Kundmachung.** (3)

Nro. 68207. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiermit öffentlich kundgemacht, daß in Folge des in der Ausgleichsverhandlung der Herrn Carl Eduard Gruchol, offenen Gesellschafter der Lemberger Tuchwaarenhandlung unter der Firma „Zipser & Gruchol“ gerichtlicherseits genehmigten Uebereinkommens der Gläubiger die Einstellung der Berechtigung der Schuldner Hrn. Carl Eduard 2er Namen Gruchol und des Hrn. Carl Johann 2er Namen Zipser zur freien Verwaltung ihres Vermögens aufgehoben wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 5. Februar 1867.

(404) **Concurs.** (3)

Nro. 2673. Zu besetzen ist die Postexpedientenstelle in Busk gegen Dienstvertrag und Leistung der Dienstcaution im Betrage von 200 fl.

Die Bezüge bestehen in einer Jahresbestallung von 150 fl., dem Amtspauschale von 36 fl. jährlich und dem Botenpauschale jährlicher 650 fl. für die Unterhaltung täglicher Botenfahrten zwischen Busk und Olszanica.

Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung der gesetzlichen Erforderniſſe binnen 4 Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 7. März 1867.

(425) **Edict.** (2)

Nro. 1972. Von dem k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Simon Ginsberg mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß S. Süssermann gegen ihn unterm 1. November 1866 Z. 9644 eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselrestsumme pr. 425 fl. 1 kr. öst. W. überreicht habe, worüber unterm 7. November 1866 Z. 9644 die Zahlungsauflage erlassen worden ist.

Da der Wohnort des belangten Simon Ginsberg bis nunzu unbekannt ist, so wird für ihn und auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Wesołowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz zum Curator bestellt, mit welchem diese Rechtssache nach der hierlands geltenden Wechselordnung verhandelt werden wird.

Es hat somit der besagte Belangte entweder selbst zu erscheinen, oder dem bestellten Curator seine Rechtsbehelfe mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter zn bestellen und solchen diesem Gerichte namhaft zu machen, widrigens er sich selbst die aus deren Unterlassung etwa entstehenden üblen Folgen beizumessen haben wird.

Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte.

Złoczow, am 6. März 1867.

(392) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nro. 297. Celem prowizorycznego obsadzenia dwóch posad urzędowych przy Magistracie w Wadowicach, mianowicie: Sekretarza do czynności kancelaryjnych i konceptowych z roczną płacą 500 zł. w. a., — dalej Rewizora policyi do czynności policyjnych, z roczną płacą 400 zł. wal. austr. zostaje niniejszem konkurs ogłoszony.

Ubiegający się o te posady winien złożyć dowody uzdolnienia do objęcia tych posad potrzebnego, wykazać się z dotychczasowego urzędowania lub zatrudnienia, i dołączyć kwalifikacyę od swych przełożonych, jeśli w służbie publicznej lub prywatnej zostaje.

Prośby wystósowane do rady gminnej w Wadowicach mają być w przeciągu czterech tygodni na ręce przełożonego Magistratu albo bezpośrednio, albo też według okoliczności za pośrednictwem właściwych przełożonych wniesione.

Wadowice, dnia 4. marca 1867.

Naczelnik gminny:
Józef Praczyński.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. k. k. Apostolischen Majestät hat der hohe k. k. oberste Gerichtshof laut Erlasses vom 12. Februar d. J., Zahl 567, über die Berufung des Dr. Mühlfeld, als Vertheidiger des Dr. Max Fridländer und des Michael Etienne, als Herausgeber, dann des J. K. Lecher, als verantwortlicher Redacteur der Zeitschrift „Neue freie Presse“, gegen das obergerichtliche Erkenntniß vom 18. Dezember 1866, Zahl 22.788, wodurch unter Aufhebung des Erkenntnisses des k. k. Landesgerichtes in Strafsachen zu Wien vom 26. November 1866, Zahl 36.431, die von der Sicherheitsbehörde über Weisung der k. k. Staatsanwaltschaft am 23. November 1866 vorgenommene Beschlagnahme der Nummer 803 der vorbenannten Zeitschrift, wegen des darin enthaltenen Feuilleton-Artikels: „Ein Jesuitenzögling“ bestätigt, die Weiterverbreitung dieser Nummer verbothen, und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare angeordnet worden ist, und über die vom Oberlandesgerichte mit des Indorsatberichtes vom 15. Jänner 1867, Zahl 753, vorgelegten Acten, das oberlandesgerichtliche Erkenntniß vom 18ten Dezember 1866, Zahl 22.788, unter Hinweisung auf die darin angeführten Gründe zu bestätigen befunden.

Hievon wird das k. k. Landesgericht unter Rückstellung der Acten zur weiteren Verfügung in Kenntniß gesetzt.

Hein m. p.

Vom k. k. Oberlandesgerichte.

Wien, am 19. Februar 1867.

Rettinger m. p.

Das k. k. Kreisgericht Wr. Neustadt erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt, über den Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, in dem mit der Aufschrift: „Wahlversammlung“ betitelten Artikel der Nr. 4 vom 2. Februar 1867 der cautionspflichtigen Druckschrift: „Der unabhängige“ und zwar in den Worten: „Einer der ersten Mißgriffe des Ministeriums ist wohl der, 2c., liege der Thatbestand des Vergehens der Ehrenbeleidigung nach §. 487 und 493 St. G., und verbindet über die bereits gerichtlich bestätigte Beschlagnahme zugleich das Verbot der weiteren Verbreitung dieses Blattes.

Wr. Neustadt, am 16. Februar 1867.

Der k. k. Präses: Babitsch. Der k. k. Director: S. Winter. (377)

(421) **Concurs.** (1)

Nro. 1810. Post-Accessistenstelle letzter Classe im galizischen Postbezirke mit 400 fl. Jahresgehalt und 400 fl. Caution.

Gesuche sind binnen 4 Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 9. März 1867.

(434) **Einberufungs-Edict.** (1)

Nro. 1747. Elias Hirsch Feder aus Lemberg, welcher am 3. October 1857 mit einem dreijährigen Statthalterei-Präsidial-Passe nach den Donaufürstenthümern und Deutschland betheilt wurde, und sich gegenwärtig in Amerika, und zwar in New-York unbefugt aufhalten soll, wird hiemit aufgefordert, binnen sechs Monaten von der ersten Einschaltung dieses Edictes in die Landeszeitung zurückzukehren und seine unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens gegen ihn nach dem Allerhöchsten Patente vom 24ten März 1832 verfahren werden müßte.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 7. März 1867.

(435) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 1545. Am k. k. Gymnasium zu Marburg ist eine ordentliche Lehrerstelle mit der jährlichen Besoldung von 840 fl. öst. W., dem Rechte eventueller Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 945 fl. öst. W. und dem Anspruche auf Decennal-Zulagen zu besetzen.

Zur Erlangung dieses Postens wird die Nachweisung der gesetzlichen Lehrbefähigung für die lateinische, griechische und slavonische Sprache in dem durch die Prüfungsvorschrift für Gymnasial-Lehramts-Candidaten §. 5 lit. e. vorgezeichneten Umfange erfordert.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach Vorschrift des Organisations-Entwurfes §. §. 101, 3. belegten Gesuche längstens bis 10. April 1867 bei der k. k. Statthalterei für Steiermark unmittelbar, oder wenn sie bereits in einer öffentlichen Bedienstung stehen, durch Vermittlung ihrer vorgesetzten Behörde einzubringen.

Von der k. k. steierm. Statthalterei.

Graz, am 20. Februar 1867.

(431) **Edict.** (1)

Nro. 36053. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Clementine Wolska und im Falle ihres Ablebens deren dem Leben, Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Theodor Agopsowicz am 4. Juli 1866 Z. 36053 ein Gesuch überreicht hat, worüber mit dem h. g. Bescheide vom 11. August 1866 Zahl 36053 dieselbe angewiesen wird, binnen 3 Tagen sich auszuweisen, daß die im Lastenstande der Güter Fitkowa ut dom. 163, p. 185, n. 30 on. zu ihren Gunsten erwirkte Pränotation des Erziehungs- und Ernährungsrechtes justifizirt sei, oder daß die Justification derselben sich im Zuge befindet, widrigenfalls diese Pränotation extabulirt und gelöscht werden würde.

Da der Wohnort der Clementine Wolska unbekannt ist, so wird ihr der Hr. Advocat Dr. Roiński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Pfeiffer auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 11. August 1866.

(427) **Edict.** (1)

Nro. 1359. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów wird zur Hereinbringung der von der privilegirten Actiengesellschaft für Zuckerfabrication in Galizien gegen Andreas Kment ersiegten Summe von 1050 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Andreas Kment gehörigen 11/18 Theile der Realitäten sub Nr. 199 und 204 3/4 unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Der Ausrufspreis beträgt 2759 fl. 35 kr. österr. Währung.
2. Jeder Kauflustige ist schuldig 137 fl. 97 kr. öst. W. als Vadium entweder im Baaren oder öffentlichen Staatsschuldverschreibungen oder galiz. Grundentlastungsobligationen nach dem Tagescourse zu Handen der Licitationscommission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufpreis, falls der Erlag im Baaren geschieht, eingerechnet, den übrigen Licitanten hingegen rückgestellt werden wird.
3. Zur Feilbietung wird der Termin auf den 25. April 1867 um 4 Uhr Nachmittags bei diesem k. k. Kreisgerichte festgesetzt, bei welchem diese Realitätsantheile auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden.

Der Ersteher hat die auf den feilzubietenden Realitätsantheilen haftenden Schulden, in soweit sich der zu bietende Preis erstrecken wird, zu übernehmen, wenn die Gläubiger ihr Geld vor der allenfalls vorgesehenen Aufkündigung nicht annehmen wollten.

6. Der Grundbuchsauszug und der Schätzungsact der zu veräußernden Realitätsantheile können in der kreisgerichtlichen Registratur eingesehen werden, bezüglich der Steuern und des Tabularstandes werden die Kauflustigen an das hierortige Grundbuchsamt und Steueramt gewiesen.

Von dieser Feilbietung werden Marcus Jonas, Leib Weishaus, Johann Schubert, dem Wohnorte nach unbekannt, durch den in der Person des Hrn. Advocaten Rosenberg bestellten Curators und durch Edicte, dann alle Gläubiger, denen der gegenwärtige oder die nachfolgenden Bescheide entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden würden, oder welche nach Ausfertigung des Grundbuchsauszuges vom 20. Juli 1866 an die Gewähr gelangen sollten, durch den in der Person des Dr. Rosenberg mit Substitution des Dr. Maramorosch bestellten Curators verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 25. Februar 1867.

(428) **Kundmachung.** (1)

Nro. 3067. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht wird hiemit bekannt gemacht, daß in Sachen der Titiana Capek gegen Antyp Pacholuk pto. 59 fl. 96 kr. öst. W. s. N. G. die sub CNr. 20 zu Dzwiniaczka liegende Realität in drei Terminen, u. z. 2. April, dann 16. April, endlich 14. Mai 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Executionswege veräußert werden wird.

Jeder Kauflustige hat zu Händen der Licitationscommission 10% Vadium des mit 300 fl. öst. W. erhobenen Schätzungswerthes zu erlegen.

Der Schätzungsact und die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Mielnica, am 30. October 1866.

(430) **Aufforderung** (1)

an Franz Anton Saitz oder Zaic aus Kremsier.

Nro. 1432. Vom k. k. Bezirksamte Kremsier als Gerichte in Mähren wird der bereits mehr als 30 Jahre unbekannt wo abwesende Franz Anton Saitz oder Zaic aus Kremsier, welcher im Jahre 1835 seine Unterkunft in einem Kloster in Galizien suchen wollte, aufgefordert, binnen einem Jahre sich hierorts zu melden, oder dem aufgestellten Curator Norbert Schneider, Telegraphenbeamten zu Raab in Ungarn, Nachricht zu geben, widrigens zur Todeserklärung geschritten werden würde.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Kremsier, am 4. März 1867.

(438) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 7689. C. k. sąd krajowy niniejszym do powszechnej wiadomości podaje, iż na prośbę p. Barbary Wróblewskiej celem ściągnienia wywalczonej sumy 3150 złr. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod l. 533 3/4 położonej p. Apolonii Hachlewskiej własnej, w następujących trzech terminach na dniu 25. kwietnia, 13. maja i 24. czerwca 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonych przedsięwziętą zostanie. — Za cenę wywołania ustanawia się suma 19.300 złr. 26 c. w. a. w akcie sądowej detaxacyi 16. lipca 1866 do l. 38.637 przedłożonym wyprowadzona z tym zastrzeżeniem, że w powyższych trzech terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę wywołania 19.300 złr. 26 c. w. a. sprzedaną będzie. — Każden chęć kupienia mający, obowiązanym będzie przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 1900 złr. w. a. w gotówce, lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, albo w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego lub też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej dzień licytacyi poprzedzającej wykazanego jako wadyum za dotrzymanie warunków licytacyi złożyć.

O czem się nieznajomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotekowanych jako tr: Dworę Gittel Kirsch, Mojżesza Zelnik czyli Celnik, Pawła i Annę małżonków Zehner czyli Zenner i wszystkich tych, którzyby po 18. październiku 1866 do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiek powodu uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie adwokata p. Dra Dzidowskiego w zastępstwie p. Dra Minasiewicza ustanowionego uwiadamia. Akt detaxacyi, wyciąg tabularny i warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Lwów, dnia 16. lutego 1867.

(442) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 353. Bei dem Lemberger k. k. Landesgerichte ist eine Landesgerichtsrathsstelle mit dem Jahresgehalte von 1890 fl. öst. W. eventuell mit 1680 fl. öst. W. erlediget.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach den in den §§. 16, 19 und 22 des Allerhöchsten Patentes vom 3. Mai 1853 Nr. 81 R. G. B. enthaltenen Bestimmungen verfaßten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung in die Wiener Zeitung gerechnet beim Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, den 12. März 1867.

(450) **Obwieszczenie.** (1)

No. 3659. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Mojżesz Orange przeciw p. Sobiesławowi Gawrońskiemu względem zapłacenia sumy wekslowej 674 zł. wal. austr, skargę wekslową wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 7. marca 1867 do liczby 3659 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Sobiesława Gawrońskiego jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata Dra. p. Stojałowskiego z zastępstwem adwokata Dra. p. Serdy na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywiln. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(403) **Konkurs** (3)

der Gläubiger des Simche Rager Uhrmachers in Przemyśl.

Nr. 2736. Von dem k. k. Kreisgerichte zu Przemyśl wird über das gesammte wo immer befindliche, dann über das in jenen Kronländern, für welche die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1858 Nr. 251 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Przemyśler Uhrmachers Simche Rager der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Herrn Dr. Waygart für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Reger ernanut wurde, bei diesem k. k. Kreisgerichte bis 7. Juni 1867 anzumelden und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse so wie auch im Zwecke der Zustehung der Rechtswohlthaten aus Anlaß der Güterabtretung wird die Tagsatzung auf den 11ten Juni 1867 Vormittags 10 Uhr bei diesem k. k. Kreisgerichte anberaumt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Przemyśl, am 6. März 1867.

(390) **Concurs** (3)

Nro. 2338. Zu besetzen ist die Posterpedientenstelle in Zastawna gegen Dienstvertrag und Cautionsleistung im Betrage von 200 fl.

Die Bezüge bestehen in einer Bestallung von 100 fl., einem Amtspauschale von 24 fl. und einem Botenpauschale für die Unterhaltung täglicher Botenfahrten zwischen Zastawna und Kotzmann von 400 fl. jährlich.

Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse binnen 3 Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 3. März 1867.

(393) **Edict.** (3)

Nro. 5201. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden alle jene, welche den, dem Hersch Sperling in Verlust gerathenen, von Hersch Sperling in Lemberg am 24. October 1862 an eigene Ordre ausgestellten, sechs Monate a dato zahlbaren, von Salamon Igel über den Betrag von 236 fl. 10 kr. öst. W. acceptirten Wechsel, welcher auf der Rückseite mit einem Giro in bianco des Hersch Sperling versehen war, in Händen haben sollten, hiemit aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen vom unten angesetzten Tage so gewiß vorzulegen, oder ihre Rechte auf denselben darzuthun, widrigens derselbe amortisirt und für nichtig erklärt werden würde.

Lemberg, am 6. Februar 1867.

(382) **Edict.** (2)

Nro. 8583. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Julie Stökl mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider sie über Ansuchen des Joseph Taube mit Beschluß vom Heutigen Z. 8583 die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 130 fl. öst. W. s. N. G. erlassen worden sei.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird ihr der Hr. Landesadvocat Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Sermak auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 20. Februar 1867.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.